

ובעיקר מה שנתבאר בגמרא, שאיסור חלב חל בשעת יציאתו לאויר העולם, יעוץ בחידוש הרשב"א חולין [פט], שאמנם איסור חלב באמת קיים כבר בעודו במעי אמו, מכל מקום לעניין שהוא בעת יציאת הולך לאויר העולם. אין איסור חלב על איסור, נחשב כאלו עדרין לא יכול עד שעת יציאתו. ונתן טעם לדבר, שהרי אילו יהיה בمعنى אמו בשעת שחיטתה, היה נתר חלבו בשחיטתה, כמבואר בחולין [עד], ואם כן נמצא, שאיסור חלב שלול עליו, תלוי הוא ועומד עד עת השחיטה, ולכן יכול לבוא איסור אחר ולהחול עמו בשעת יציאתו לאויר העולם. ועיין בתוס' כאן.

איןנו חל עד שעת זריקת הדם, כדי כל קדשים קלים, וכמבואר במעילה [ב, ה], מכל מקום יש איסור מעילה מן התורה מיד בשעת ההקדש, והשיטמ"ק [מנהhot ד א יח] כתוב, שהאיסור בזה הוא משום לא יהל דברו. וכותב החזו"א, שכמו כן אפשר ליישב לעניין איסור טומאת הגוף בחלב, שלמדנו לעיל בגمرا, שאיסורו נדרש מ"כל חלב לה", שלפי תנא זה [הסובר, שבקדשים גם כן אין איסור חלב על איסור], נלמד מדרישה זו, לעניין קטן שהגדיל לאחר שנטמא גופו, שאיסור חלב ואיסור טומאת הגוף באו עליו בבת אחת, עיין יבמות [لد].